

MENNYBÉLI FELSÉGES ISTEN

1. Menny - bé - li fel - sé - ges Is - ten,
Ki - nek di - cső - sé - ged ott fenn
Bol - dog lel - kek se - re - gi - tül
Lát - ta - tik vég - he - tet - le - nül:
E tel - jes vi - lág ál - ta - lad
Te - rem - te - tett, áll és ma - rad.

1. Mennybéli felséges Isten, Kinek dicsőséged ott fenn Boldog lelkek seregitül: Láttatik véghetetlenül: E teljes világ általad Teremtetett, áll és marad.

3. Fiúi bizodalomban, Azért te elődbe mostan Járulunk imádságunkkal, Reggeli (estvéli) áldozatunkkal; *MI ATYÁNK*, tiszteletünket Vedd bé, halld meg kérésünket.

4. *SZENDELTESSÉK MEG TE NEVED*, Azaz: mivelünk azt tegyed, Hogy igazán megismerjük Téged, féljünk és tiszteljünk, Szemlélvén nagy bölcs munkáid S minden tökéletességid.

6. *JÖJJÖN EL A TE ORSZÁGOD*, Töltse bé uralkodásod, Ó, mi királyunk, e földet; Szaporítsad seregedet, Drága Igédnek kész szállást, Adj mindenütt szabad folyást.

8. *LEGYEN A TE AKARATOD*; Ami jó s rendes, te tudod; Azért mi akaratunkat Tetszésed szerint hordozzad, Hogy amit szeretsz: szeressük, Amit te gyűlölsz: gyűlöljük.

18. Aki kérésében haboz, Az tőled üres választ hoz, De mi, Krisztus érdeméből Nyugodtszívvvel lévén erről, Hogy megadsz, valamit kérünk, Kérésünkhöz *ÁMEN*-t kötünk.